

23. Házasság és család

A házasságot, mely a földi nő kőzött föltre szűz egység szeretetkapcsolatban, Isten alkotta az Édenben Ős Jézus megerősítése. Mivel a keresztény számára a házasság Isten Ős a házastárs felől elképzelt, ezért csak azonos hitű társak közzé kövessen. E kapcsolat a kölcsonn szeretetre, megbecsülésre, tiszteletre Ős felelősségre épül, mely Krisztus Ős egyháza közzétti szeretet, szentség, meghittság Ős állandóság kapcsolatát tákrázi. Jézus a világjárás azt tanította, hogy házasságot kövess az, aki elvállik házastársát - kivéve a parázna miatt válassz -, Ős mással házasodik össze. Noha nem minden családi kapcsolat eszményi, de a Szentlélek vezetésevel Ős a gyülekezet gondozásával a házasság közzétti szeretetközösség jöhet létre, ha teljesen alárendelik magukat egymásnak Krisztusban. Isten megáldja a családot, Ős azt akarja, hogy a családtagok a teljes öregeg segítéséggel egymást. A szűzök tanúság meggyermeküket Isten szeretetére Ős a neki való engedelmségre. Példájjal, szavaikkal, tanúság őket arra, hogy Krisztus szerető, nevelő, árközzé gyengéd Ős gondoskodó, aki azt akarja, hogy az Ő testőnek - Isten családjának - tagjaivá legyenek. A család névkövösszetartása az utolsó idők evangéliumi Őzenetek egyik ismertőjele. (1Máz 2:18-25; Mt 19:3-9; Jn 2:1-11; 2Kor 6:14; Ef 5:21-33; Mt 5:31-32; Mk 10:11-12; Lk 16:18; 1Kor 7:10-11; 2Máz 20:12; Ef 6:1-4; 5Máz 6:5-9; Péld 22:6; Mal 4:5-6)

Az otthon egyik dőntő feladata, hogy helyreállítsa az emberben Isten köpmását. A családban az apa, az anya Ős a gyermekek teljesen kibontakozhatnak, Ős teljesíthetik az egymással való összetartozásra, szeretetre Ős bensőséges kapcsolatra irányuló igényt. Itt egyéniség formájúdnak a családtagok, Ős kifejlődik az egészéges Őntudat. Az otthon az a hely, ahol Isten kegyelméből az igazi kereszténység elvei a gyakorlatban megvalósulhatnak, Ős Őrtőkei egyik nemzedékből a másikba átvihetők.

A család nagy boldogság, de rettenetes sörűlések szűz helye is lehet. A harmonikus családi élet bemutatja a keresztényi elveket a gyakorlatban, Ős bizonyágot tesz Isten jelleméről. Sajnos e jellemvonások nagyon ritkán láthatók a mai családokban. Sok család inkább az Őnző emberi szűv gondolatait Ős szűndőkait tákrázi - veszekedést, lázongást, versengést, haragot, helytelen viselkedést, sőt még kegyetlenséget is. Ezek a jellemvonások nem szerepeltek Isten eredeti tervében. Jézus ezt mondta: "Kezdetől fogva nem Őgy volt" (Mt 19:8).

Á

Kezdetben

A szombat Ős a házasság közt olyan ajándék, amelyet Isten az emberi családnak kezdetben adott. Ezekkel az ajándékokkal a pihenés Ős egymáshoz tartozás árközött köntétek, tekintet nélkül időre, helyre Ős kultúrára. E közt intőzmény megalapításával Őrte el tetőpontját Isten földi teremtsé. Ez volt a befejezés, az emberiségnek a teremtsékor adott

rendkiváltságos jászok között a legjobb. A szombat alapvetőjével Isten időt adott az embernek a pihenésre és megújulásra, időt a vele való közösségre. Az első család kialakításával létrehozta az emberiség alapvető társadalmi egységét, amellyel felbrazította bennük az állszetartozás tudatát, és gondoskodott arról, hogy Isten és mások szolgálataira alkalmas személyekké fejlődjenek.

Az Isten kőpmását

tákrázó főrő nő. 1Máz 1:26-27. leírja, hogyan teremtette Isten az embert, akinek lakása lett ez a föld: "És mondta Isten: Teremtsek embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra... Teremtő tehát Isten az embert az ő képre, Isten képre teremtő: főrőv; és asszonyt teremtő őket." Az itt használt ember szó (a héberben és magyarban is) általános értelmű, ahogyan több mint 500 esetben az "testamentumban. Ez a kifejezés mind főt, mind nőt jelent. A szöveg világossá teszi, hogy Isten nemcsak a főt teremtette a saját képre, a nőt pedig a főrő képre.[1] Nem így teremtő. Isten mindkettőt a saját képre alkotta.

Éppen úgy, ahogy az Atya,

a Fió és a Szentlélek - mindhárom Isten, a főrő és a nő együttesen alkotja az "ember"-t. Ás, hogy az Istenség három szemlye egy, de a háromnak nem ugyanaz a szerepe. Lányokban, ortókban egyek, de nem azonosak a szemlyében (v. Jn 10:30; 1Kor 11:3). Kiegészítik egymást, és tevékenységükben együttműködnek.

Mindkét emberi nem jász

(1Máz 1: 31), és a lányszerepük is jász. A család és az otthon a nembeli kálánbzőségtől nyáre ápál. Isten szaporíthatta volna az áletet a főrőn a főrő és nő teremtése nélkül, ahogy azt egyes állatok nem nélkülözli szaporodása tanás-tja. De Isten ékát, általános formájában és jellegzetességeiben azonos egyedét" alkotott, ám mindegyikük állmagában hord valamit, ami hiányzik a másiktól, és kiegészít a másikat.[2] Nem volna teljes az a világ, amelyben a két nem kálzál csak az egyik van jelen. Igazi beteljesés csak olyan társadalomban jálhet átre, amely mind főt, mind nőt magában foglal. Itt nem merül fel az egyenlőség kérdése, mert mindkettő nélkülözhetetlen.

Adám, az elsőszálát, és

Ágy az emberi faj feje[3],

első napján ázkelte egyedüláll voltát - nem volt más hozzá hasonló. "De az embernek hozzá illő segítőjrsat nem talált." (1Máz 2:20) Isten tudatában volt ennek a hiánynak, mert Ágy szál: "Nem jász az embernek egyedül lenni; szerzek náki segítőjrsat, hozzá illőt" (1Máz 2:18).

Az itt "illő"-nek

fordított héber neved szó olyan elálljárászsal állszekapcsolt főv, amely azt jelenti, hogy állni valaki vagy valami "élő", valakivel vagy valamivel "ésszemben", valakinek vagy valaminek "megfelelő". A jelen esetben annak a szemlynek, akinek Adám előtt kellett állnia, hasonmásaként ki kellett egészítene őt, meg kellett felelnie neki. "Bocsátá tehát az Ásr Isten mály állmot az emberre", és kivett ézgyet annak oldalbordái kálzál" (1Máz 2:21), és társává formálta.[4]

Amikor Ádám felébredt, azonnal felismerte azt a szoros Ács meghitt kapcsolatot, amit ez a kálváriai nemes teremtségi cselekmény lehetővé tett, Ács felkiáltott: "Éz Ez máj r csontomból valás csont, Ács testemből valás test; ez asszonyembernek neveztesse, mert emberből vátetett" (1Máz 2:23; v. 1Kor 11:8).

A házasságig. Isten a fárfi Ács a nő kálváriai nőzösgéből rendet, egységet hozott látre. Az első pártelen megtartotta az első esküvőt, Ásszeadta ezt a kót embert, kápmásának mintaképeit, hogy egygá legyenek. A házasságig azáta is a csalájd Ács a társadalom alapja.

A Szent-árs mind az elkálváriai Ács, mind az Ásszetartozás dntö tetteknt jellemzi a házasságot: Valaki ázelhagyja... az ő atyját Ács az ő anyját, Ács ragaszkodik felesgéhez, Ács lesznek egy testt" (1Máz 2:24).

1. Elhagyás. A házassági viszony feltlenél szákságessé teszi, hogy a házasság feladják korábbi fontos kapcsolataikat. A házastársi viszony felálmolja a szálo gyermek kapcsolatot. Ilyen Ártelemben a szálokkal valás kapcsolat ázelhagyása" lehetővé teszi egy másik szemlyhez valás ázragaszkodást". E folyamat nálkál nincs a házasságnak szilárd alapja.

2. Ragaszkodás. A ázragaszkodik" szának fordított háber kifejezés olyan szábál származik, amelynek jelentése áztapadni, odakétni, csatlakozni, kitartani". Fönávknt a forrasztást is jelentheti (Ása 41:7). E kálváriai szoros Ács erős volta bemutatja a házassági kálváriai jellegét. E szávetság felbontására irányuló minden ká-sálet megsebz azokat, akik ilyen szorosan kapcsolódnak egymáshoz. Az a tány is hangsúlyozza ennek az emberi kálváriai káknak a szoros voltát, hogy ugyanez az ige fejezi ki az Isten Ács nápe kálváriai kálváriai: ázöt tiszteljed, öhozzá ragaszkodjál, Ács az ő nevére esküdjél" (5Máz 10:20).

3. Szávetsággkál. A Szent-árs azt a fogadalmat, azt az Ágáretet, amely a házastársakat egymáshoz kálváriai, ázszávetság"-nek" nevezi. Ezt a kifejeést Isten Igáje a legánneplyesebb Ács legkálváriai egyezságre használja (Mal 2:14; Páld 2:16-17). A fárfi Ács felesg kálváriai kapcsolatnak mintáznia kell azt az Árfkálvalás szávetságot, amelyet Isten az ő nápával, egyházzal kálváriai (Ef 5:21-33). Egymásnak valás elkálváriai tetsággkál tákrálze azt a hásgéget Ács Állhatosságot, ami Isten szávetsággkál jellemzi! (Zsolt 89:3; JerSir 3:23).

A kettőnk kálváriai szávetsággkál taná Isten, a gyálekezet, az ifj pájr csalájdja Ács barátai kálváriai.

Ezt a szövetséget a menny megerősíti: "Én Amit... Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza" (Mt 19:6). A keresztény házasság tudatában van annak, hogy házasságkötéssel olyan hűséget fogad egymásnak, amely álete végéig tart.[5]

4. Egy testté válik.

Az elhagyás

szövetségkötés olyan egységet eredményez, amely titok. Ez teljes értelemben való egyté válás - a házastársak egytátnak, állszetartoznak, és meghitt kapcsolatban vannak egymással. Ez az egység eleinte a házasság fizikai egységére vonatkozik. De ezen túl a gondolkodás és érzelmek bensőséges kapcsolatát is jelenti, amely erősíti kapcsolatuk fizikai voltát.

a) Egytátnak válik. Népével való kapcsolatára Isten ezt kéri: "Vajon tátnak kétten egytátnak, ha nem egyeztek meg egymással?" (Ám 3:3). Ez a kérés azokat is érinti, akik egy testté lesznek. Isten megtiltotta az izraelitáknak, hogy a szomszédos nemzetekkel állszetartozzanak, "mert elpártoltatja a te fiadat tőlem, és idegen isteneknek szolgáltnak" (5Móz 7:4; v. Jézus 23:11-13). Amikor az izraeliták figyelmen kívül hagyták ezt a parancsot, ennek következménye végzetes lett (Bár 14-16; 1Kir 11:1-10; Ezsd 9:10).

Pál megismételte ezt az

elvet, s egyértelműen tette: "Ne legyetek hitetlenekkel felemás igazban; mert mi szövetség van igazságnak és hamisságnak? Vagy mi közzéssé a világgosságnak a sőtátsággal? És mi egyezsé Krisztusnak Béliállal? Vagy mi köze hűvőnek hitetlenhez? Vagy mi egyezsé Isten templomának bálványokkal? Mert ti az ű Istennek temploma vagytok" (2Kor 6:14-16; v. 17-18. v.).

Világos a Szent-rás

tanítás, hogy a hűvő csak hűvővel tápnak házasságra. Ez az elv még tájgabb értelmű. Az igazi egység hitben és gyakorlatban való megegyezést igényel. A vallás gyakorlásában való költés az életmódban való költéshez vezet, ami súlyos feszültséget és tárt okozhat a házasságban. A Szent-rás által említett egység elérése érdekében tehát az ember a saját közzésségnél belüli szemlélyel költés házasságot.[6]

b) Ásszetartozás. Hogy kötet ember egy testté legyen, teljes hűséget kell tanás-tania egymás iránt. Amikor valaki házasságot köt, mindent kockáztat, és elfogadja házastársát olyannak, amilyen. Aki megházasodik, kifejezi azt, hogy kösz megosztani házastársá felelősséget, és mindennel szemben társa mellett akar állni. A házasság cselekvő, gyakorlás, meg nem szűnő szeretetet igényel.

Én kötet ember megosztja

mindenét, amije van, nemcsak a testét, nemcsak anyagi javait, de gondolatait és érzéseit, állíráit, szenvedéseit, reményeit és aggodalmait, sikereit és kudarcait is. "Én Azt egy testté válás" azt jelenti, hogy kötet ember teljesen egy

testtől, Iátlekkől és szellemtől lesz, máögis kát káláínbíző szemóly marad." [7]

c) Meghittég. Az egy testtől vőlíis nemi egységgel jár. "Ézlsmerő Adám az ő feleségét, Ávót, aki fogad vala máhóben." (1Máz 4:1) Az egytől vőlíis Ásztíne folytán, amelyet fárfiak és nők Adám és Áova napjai Áta Áreznek, minden házaspár Ára eljítssza az első szerelmi títet. A nemi meghittég a lehető legszorosabb fizikai egység rászákre; Ábrázolja azt a kázelget, amelyet egy házspár Árzelmileg és lelkileg is ismerhet. A keresztény házastársi szeretetet melegságnak, Árímnek és gyányírúságnak kell jellemeznie (Pál 5:18-19).

Éztisztesség minden tekintetben a házasság és a szeplőtlen házasság." (Zsid 13:4) ÉzA Szent-ríis világon kimondja, hogy a fárij és feleség káztí szerelmet Áríteli nemi kifejeése Isten terve szerint val. Ez, ahogy a Zsidához Árt levél hangsúlyozza, szeplőtlen, nem bűnt, nem szennyes. Ez tiszteletre mált hely a házasságban, ahol fárij és feleség tanó nálkál találkozik, hogy megánnepelje egymás iránti szerelmet. Ennek az időnek szentnek és Árítelinek kell lennie." [8]

5. Bibliai szeretet.

A házastársi szeretet egymáshoz val feltlen, gyengéd és meghitt ragaszkodás, amely káicsísen előmozdítja az Isten kápmására formálást az egyon minden - fizikai, Árzelmi, Ártelmi és lelki - vonatkozásban. A szeretet káláínbíző fajtái hatnak a házasságban; van romantikus, szenvedélyes időszak; nagyon Árzelmes időszak; nyugalmas időszak; baráti és az egymáshoz tartó ÁrsÁvel betítt időszak. De az agapé szeretet, amiről a Ástestamentum beszél - az Ánzetlen, mindent-másokért szeretet -, az igazi, maradandó házastársi szeretet alapja.

Jézus bemutatta e szeretet legmagasztosabb formáját, amikor magára vóve mind bűneink sályát, mind kávetkezéseit, vállalta a keresztalít. "Éz Mivelhogy szerette az Ávót e világon, mindvíg szerette őket." (Jn 13:1) Szeretett bennünket, annak ellenére, hogy bűneink a keresztre vitték. Ez volt, és most is az, Jézus Krisztus feltétel nélküli agapé szeretete.

E szeretetet jellemezve

Pál ezt mondta: "ÉzA szeretet hosszótűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kórkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik Áktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rása fel a gonoszt, nem Árál a hamisságnak, de egytí Árál az igazsággal; mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltúr. A szeretet soha el nem fogy" (1Kor 13:4-8).

E szakasz magyarázataként

Ed Wheat ezt Árta: "ÉzAz agapé szeretet Áríteli erőforrásba van bekapcsolva, és akkor is műkádik, amikor minden másfajta szeretet kudarcot vall... Szeret,

mindegy, hogy mit. Nem számít, milyen méltatlan a szeretetre az a másik személy, az agapé nem merül ki. Az agapé olyan feltétel nélküli, mint Isten irántunk való szeretete. Ez az értelmi magatartás, amely az akarat megfontolt döntésén alapszik." [9]

6. Az egyén lelki

felelőssége. Bár

a házastársak szövetséget kötöttek egymással, döntéseiket mindegyiküknek egyenlően kell hordozniuk a felelősséget (2Kor 5:10). E felelősség vállalása azt jelenti, hogy soha ne hibáztassák a másikat azért, amit ők követtek el. A saját lelki fejlődésük felelősségét is vállalniuk kell; senki sem támaszkodhat más lelki erejére. Másrészről mindegyikük Istennel való kapcsolata erőforrásként és bátorító-támaszként szolgálhat a másik számára.

Á

A bűn következményei a házasságra

Annak a torulásnak, amit

a bűn okozott az ember istenképében, a házasságban is oppógy megvannak a következményei, mint az ember életének minden más területén. Ánárdek hatolt be oda, ahol valamikor teljes szeretet és egység uralkodott. Az ánzás az elsődleges mozgatóerő azokban, akiket nem szorongat Krisztus szeretete. Az alázatosság, szolgálat, áldozatosság evangéliumi elveinek megsértése a kereszténység minden kudarcának kizárólagos nevezője.

Adám és Áva az

engedetlenségükkel keresztelte teremtésüké cöljait. Bűnbeesésük előtt teljes nyálsággal áltak Isten előtt. Utána pedig ahelyett, hogy árámmel ázeledtek volna hozzáj, áolva elrejtözték előle. Megpróbálták eltitkolni a valósságot; nem vállalták tettükért a felelősséget. Büntudattal áthatottan, amelyet ászárvakkal káptelenek voltak megsántetni, nem tudtak Isten és a szent angyalok szemébe nézni. Azáta is ez a kibávs és az ánigazolás tagadás az ember Istennel való kapcsolatának általános mintája.

A fálelem, amely

titkolásba sodorta őket, Adámnak és Ávának nemcsak Istenhez, hanem egymáshoz való viszonyát is eltorzította. Amikor Isten árdőre vonta őket, mindketten a másik rovására igyekeztek megádeni magukat. Vádkodásuk bizonyította, hogy milyen sályos tárá és tártánt abban a szerető kapcsolatban, amelyet Isten a teremtéskor átrehozott.

A bűnbeesés után Isten ezt

mondta az asszonynak: "Epekedel a te fárdjed után, ő pedig uralkodik terajtd" (1Máz 3:16). Isten azt akarta, hogy ez az elv, amely nem változtatta meg a fárfi és nő közötti alapvető egyenlőséget, az első párt és utánuk minden házaspárt javít szolgálja. [10]
Sajnos ez az elv eltorzult. Az idők folyamán azáta is erőszakkal,

mesterkedéssel az az egyéniség elnyomásával; valamilyen módon uralkodás jellemzi a házasságot. Az önkéntes pontosság miatt nem sok maradt meg egymás elfogadásában. Az megbecsülésből.

A kereszténység lényege az az összhang az önmegtartóztatással, amely a házasságot a bűnbeesés előtt jellemezte. De a bűnbeesés megrontotta ezt az összhangot. A férfi az a feleség szeretetének elő kell segítenie, ápolnia kell a boldogságát. Egy kell vállalniuk, de egyikük se vesztesse el egyéniségét, amely Istené. [11]

Á

Elhajlások a mennyei eszménytől

Többéjűség. Az a gyakorlat, amely szerint az egyik társ több házastársat tart, ellentétben áll azzal az egyéni világgal az egységgel, amelyet Isten az édenben az első házassággal létrehozott. A többéjűséggel nem jár együtt minden korábbi társ elhagyása. Bár a Szentírás beszélt több társról, mint a patriarkális kor kultúrájában jelen levő nőről, de világosan rámutat arra, hogy azok a házasságok nem valóságosak meg a mennyei eszményt. E házasságokból származó családok tagjai hatalmi harcok, keserű harag az elidegenedés következtében álltak (Iásd 1Máz 16; v. 29:16-30:24 stb.), ahol a gyermekeket örömi fegyverként használták a család máj tagjainak megőrzésére.

Az egyéjű házasság a házasságokban az egymáshoz tartozás örökségét kelti. Erősíti a meghitt kapcsolatukat. Felismerik, hogy viszonyuk egyedülálló, az senki sem osztható abban, amit ők cselekszenek. A monogám kapcsolat inkább a leghatározottabban a Krisztus az egyház, az egyén az Isten közötti kapcsolatot. [12]

Paráznaság az házasságtörés.

A mai divatos

gondolkodás az a gyakorlat nem tulajdonít jelentőséget a tartós kapcsolatoknak, amelyekben mindkét házastárs nemileg mindhalálíg hűséges egymáshoz. A Szentírás azonban minden házasságon kívül ne-mi kapcsolatot bűnnek tart. A hetedik parancsolat világlatlanul örvényben van: "Ne paráználkodj!" (2Máz 20:14). Semmiféle módosítás vagy felmentő ok nincs itt megemléstve. Ez a parancsolat olyan elv, amely feltétlenül őrzik a házasság viszonyt.

A paráznaságról az

házasságtörésről alkotott bibliai nézet szűkebb ellentétben áll a mai felfogással, amely megtűri az ilyen cselekményeket. Sok igeszakasz mind az Ó-, mind az Újszövetségben eltiltja ezt a gyakorlatot (3Máz 20:10-12; Péld 6:24-32; 7:6-27; 1Kor 6:9, 13, 18; Gal 5:19; Ef 5:3; 1Thessz 4:3 stb.).

Az ilyen kapcsolatoknak messze hatású és hosszan tartó káros következményei lehetnek. Becsüdjék a társasági nemi társaság, és káros okozhatnak neki fizikailag, érzelmileg, anyagilag, jogilag és társadalmilag. Sőt a társaságot okoznak az egész családnak, s ha gyermekeket is érintenek, károsan hatnak rájuk. Ezekből a kapcsolatokról nemi betegségek terjedhetnek el, társasági nyelven gyermekek származhatnak. Ezen túlmenően az ilyen viszony felett lebegő hazugságok és becstelenségek felhője romba dönti a bizalmat, ami talán soha nem állhat helyre. Az erkölcsi becstelenség e formái ellen számos bibliai parancsokon kívül a szerencsétlen következmények sora elegendő figyelmeztetést jelent a gyakorlatuk ellen.

Erkölcstelen gondolatok. A

bűn nemcsak káros cselekedet, hanem a szív- és lélek is, ami mélyen beágyazódik a gondolatvilágba. Ha a források szennyezettek, nem valószínű, hogy a folyók tiszták lesznek. Jézus mondta, hogy a lélek belső tisztasága igazolja a viselkedést, és ezért a szívben szülemények a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráználkodások, lopások, hamis tanúbizonyságok, káromlások" (Mt 15:19). A hűtlen tettet a gondolatokhoz és érzelmekhez vezette vissza. "Hát látjátok, hogy megmondatott a tanítványoknak: Ne paráználkodjatok! Én pedig azt mondom néktek, hogy valaki asszonyra tekint gonosz szívvel, az azonnal, immár paráználkodott azzal az ő szívvel." (Mt 5:27-28)

Egész iparág alakult ki, amely hasznát hozza a közélet romlásának. Az erkölcsi filmeknek és könyveknek nincs helye a keresztény életben. Ezek nemcsak tiltott kapcsolatokra utalnak, hanem pusztán a társasági fokozásuk leaferőket és a nőket. Agy eltorzítja a nemiséget igazi értelmét, és elhomályosítja Isten képességét. A keresztények gondolatai legyenek tiszták, és legyenek tiszták a szívvel, mert arra kérésük, hogy az erkölcsi értékeket a szívvel tisztán társadalomban adják.

Várfelvezető. Vannak nők, akik túlságosan a gyermekeik iránti szeretet egész szívével határozzák meg, és testileg és érzelmileg bizalmas kapcsolatba lépnek velük. Gyakran ilyen következményekkel jár, ha elhanyagolják a normális házastársi viszonyt, és az egyik gyermeket válasszák a házastárs szerepére. A határvonalak ilyen elmosódása megteremtethet testvérek és távolabbi családtagok között is.

Az "testamentum tiltotta a várfelvezetőt (3Móz 18:6-29; 5Móz 27:20-23), és az Újtestamentum is eltiltotta (1Kor 5:1-5). Ez a fajta társasági károsítása a gyermek fejlődő nemiséget, és olyan hatalmas szorongást és bűntudatot okoz benne, amelyet magával visel a házastárs felé is. Amikor a nők ártják meg a határokat, megromlítja a gyermek ébredő bizalmát - amelyre nagy szükség van ahhoz, hogy hinni tudjon Istenben.

Váltság. Jézus kijelentése összefoglalja a váltság szívével bibliai tanítását: "Amit... Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza" (Mt 19: 6; Mk 10:7-9). A házasság szent, mert Isten megszentelte. Végző soron Isten az, aki szívével a férjet és a feleséget, nem csupán az emberi szavak

vagy a nemi aktus. Á•gy Ő az, aki megpecsételi egyes ¼lÁ©s ¼ket. A keresztÁ©ny felfogÁjst a vÁjlÁjsrÁ³l Á©s Á°jrahÁjzasodÁjsrÁ³l tehát bibliai alapokra kell Á©pÁ-teni.

JÁ©zus kijelentÁ©se

vilÁjgossÁj teszi azt a bibliai elvet, amelyen a vÁjlÁjssal kapcsolatos keresztÁ©ny felfogÁjs alapul: Isten felbonthatatlannak tervezte a hÁjzassÁjgot. Amikor a farizeusok megkÁ©rdeztÁ©k tőle, hogy a hÁjzastÁjrsak Á°sszefÁ©rhetetlensÁ©ge elÁ©g ok-e a vÁjlÁjsra, Ő a hÁjzassÁjg Á©deni modelljÁ©t mint mindvÁ©gig tartÁ³ egyes ¼lÁ©st erősÁ-tette meg. Amikor MÁ³zes vÁjlÁjsi tÁ°rvÁ©nyÁ©röl tovÁjbbi vÁjlaszt vÁjrtak, JÁ©zus ezt felelte: â€žMÁ³zes a ti szÁ-vetek kemÁ©nysÁ©ge miatt engedte volt meg nÁ©ktek, hogy felesÁgeteket elbocsÁjssÁjtok, de kezdettől fogva nem Á-gy volt" (Mt 19:8). A tovÁjbbiakban leszÁ°gezte, hogy az egyetlen tÁ°rvÁ©nyes ok a vÁjlÁjsra a nemi hűtlensÁ©g (Mt 5:32; 19:9).

A farizeusoknak adott

felelet vilÁjgossÁj teszi, hogy JÁ©zusnak sokkal magasztosabb fogalmai voltak a hűsÁ©gről, mint nekik. JÁ©zus szavaibÁ³l Á©s a hÁjzassÁjggal kapcsolatos Á³- Á©s Á°jtestamentumi elvekből megÁjllapÁ-thatÁ³ Isten szÁjndÁ©ka: azok, akik hÁjzassÁjgot kÁ°tnek, maradandÁ³ kapcsolatukkal tÁ¼krÁ°zzÁ©k Isten elgondolÁjsÁjt.

MÁ©g az egyik hÁjzastÁjrs

hűtlensÁ©ge sem jelenti szÁ¼ksÁ©gkÁ©ppen azt, hogy a hÁjzassÁjgnak vÁjlÁjssal kell vÁ©gződnie. A kereszt Á°tja igazi bűnbÁjnatra, megbocsÁjtÁjsra Á©s a keserűsÁ©g gyÁ°kerÁ©nek eltÁjvolÁ-tÁjsÁjra bÁjtorÁ-t. MÁ©g hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©s esetÁ©ben is, a sÁ©rtett hÁjzastÁjrs megbocsÁjtÁjs Á©s Isten megbÁ©kÁ-tő hatalma Ájltal igyekezzen megőrizni Isten eredeti, a teremtÁ©skor kifejezett szÁjndÁ©kÁjt. â€žBibliailag szÁ³lva nem szÁ¼ksÁ©ges, hogy a hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©s tÁ°bbet Ájrtson hÁjzassÁjgotoknak, mint bÁjrmely egyÁ©b bűn... Ha kÁ©sz vagy megbocsÁjtani, Á©s nemleges hozzÁjÁjllÁjsodtÁ³ megszabadulni, Isten má©g kÁ©szsÁ©gesebb arra, hogy meggyÁ³gyÁ-tson, Á©s megÁ°jÁ-tsa egymÁjs irÁjnti szereteteket." [13]

BÁjir a hÁjzassÁjg mennyei

eszmÁ©nykÁ©pe olyan szerető Á©s maradandÁ³ szÁ°rvetsÁ©g, amely az egyik tÁjrs halÁjlÁjig tart, nÁ©ha szÁ¼ksÁ©gessÁ© vÁjlik a tÁ°rvÁ©nyes elkÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s a hÁjzastÁjrs vagy a gyermek fizikai bÁjntalmazÁjsa miatt. â€žEgyes polgÁjri tÁ°rvÁ©nyek szerint az ilyen kÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s csak vÁjlÁjs Ájltal tÁ°rtÁ©nhet, ami ilyen kÁ°rÁ¼lmÁ©nyek kÁ°zÁ°tt nem Á-tÁ©lhető el. De az olyan kÁ¼lÁ°nÁ¼lÁ©s vagy vÁjlÁjs, amelyben nem tÁ°rtÁ©nt â€žhÁjzassÁjgi fogadalommal szembeni hűtlensÁ©g", egyik fÁ©lnek sem ad bibliailag jogot az Á°jrahÁjzasodÁjsra, csak abban az esetben, ha időkÁ°zben a májrik fÁ©l Á°jra meghÁjzasodott, hÁjzassÁjgtÁ°rÁ©st vagy parÁjznasÁjgot kÁ°vetett el, vagy meghalt." [14]

Mivel a hÁjzassÁjg mennyei

intÁ©zmÁ©ny, az egyhÁjz egyed ¼lÁjllÁ³ Á©s komoly felelőssÁ©ge megakadÁjlyozni a vÁjlÁjst, de ha annak meg kellett tÁ°rtÁ©nnie, a lehetsÁ©ghez kÁ©pest gyÁ³gyÁ-tani az Ájltala okozott sebeket.

HomoszexualitÁjs. Isten Á°gy teremtette a fÁ©rfit Á©s a

nőt, hogy kárhoztassák egymást, és ugyanakkor kiegészítsék egymást. Amikor Ágy cselekedett, nem ártotta a másikat nem felírta. Az embereket jellemző kárhoztató és kapcsolódás abban nyilvánul meg, hogy a kárt nem vonzódik egymáshoz, és teljes kapcsolatra vágyik.

A bűn még ezt az alapvető irányítást is megátadta, fordítottan nevezhető jelenséget hozva létre. Ezekben az esetekben a másikat nem írták terméketlen nem vonzalom megfordult, és az azonos nemhez tartozó felírta.

A Szentírás nyilvános tagadása kifejezésekkel állítja el a homoszexuális cselekedetet (1Móz 19:4-10; v. J. J. 7-8; 3Móz 18:22; 20:13; Róm 1:26-28; 1Tim 1:8-10). Ez a fajta gyakorlat erősen eltorzítja Isten kárhoztatóját a férfiban és a nőben.

Mivel az ember mindenki vétkezett, és hájjal van az Isten dicsőségének (Róm 3:23 - Áj prot. ford.), a keresztények az ilyen rendellenességgel sújtott embereket a gyűlölettel szándékosan kezelik. Krisztus magatartását tárják, aki Ágy szálta a házasságra írtakban azt asszonyhoz: "Én sem kárhoztalak; eredj el, és töltsd be ne vétkezzél" (Jn 8:11). Nemcsak a homoszexuális hajlamoknak, de mindenkinek, aki szorongást, szorongást és bűntudatot okoz a másdon viselkedett, vagy ilyen kapcsolatba bonyolított, szakszerűen van szakszerűen tapasztalt a keresztény tanácsadás egyértelműen. Nincs olyan viselkedés, amelyre Isten gyűlölettel gyűlölte ne volna elg. [15]

Á

A család

Isten, miután megteremtette a földet és a világot, öket a világra felett (1Móz 1:26; 2:15). Ők alkották az első családot, az első gyűlöletet, és velük kezdődött a társadalom. A társadalom tehát a házasságra és a családra épült. Mivel csak ők voltak a föld lakói, Isten megparancsolta nekik: "Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatokat alá" (1Móz 1:28).

Ahogy a föld népessége statisztikája mutatja, nem néptelen már a föld, amit be kellene tölteni, és meg kellene hárdani. De azoknak a keresztény házaszásoknak, akik gyermekeket akarnak a világra hozni, most is kártelességek gyermekeiket az Áj Igéje és intése szerint nevelni. Mielőtt a házasság elindul ezen az áton, vegye fontolóra a család mennyi eszményképét.

Á

A szőlők

1. Az apa. A Szent-*r*is a *f*re *Á*s az *ap*ra helyezte azt a felelősséget, hogy a család feje *Á*s papja legyen (Kol 3:18-21; 1Pt3:1-8). Ő lett Krisztusnak, az egyház fejének képviselője. *Á* Mert a *f*re feje feleségeknek, mint Krisztus is feje az egyháznak, *Á*s ugyanő megtartja a testnek. De miképpen az egyház engedelmes a Krisztusnak, azonképpen az asszonyok is engedelmesek legyenek férjüknek mindenben. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeket, miképpen a Krisztus is szerette az egyházat, *Á*s *Á*-nmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a *v*-nek feredőjével az Ige által, hogy majd *Á*-nmaga előbe állítsa dicsőségben az egyházat, *Á*gy, hogy azon ne legyen szeplő vagy sár, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent *Á*s feddhetetlen. *Á*gy kell a férfiaknak szeretni az ő feleségeket, mint az ő tulajdon testeket. Aki szereti az ő feleséget, *Á*nmagát szereti." (Ef 5:23-28)

Amint Krisztus vezeti az egyházat, *Á*gy adja meg Isten Igéje az elsőbbséget a *f*re dntésnek - kivéve a lelkiismereti kérdéseket -, *Á* lehet mindkettőnek engedelmesnek kell lennie.[16] Ugyanakkor a *f*re kftes felesége egyéniséget a legnagyobb tiszteletben tartani.

Krisztus bemutatta, hogyan kell szelén uralkodni, amely a szolgálóig vállalásában a keresztig megy. A férjnek is *Á*nfelidőz³an kell vezetni a családját. *Á* Krisztus b³lcsen *Á*s szeretettel uralkodik, *Á*s a *f*re akkor teljesíti felesége iránti kötelességeit, ha tekintélyt ugyanolyan gyengéden használja, mint Krisztus használta az egyház iránt. Ha Krisztus Lelke vezérli a férjet, a feleség alárendeltsége csak nyugalmat *Á*s idést hoz, mert a *f*re (ahogy Krisztus is egyházat) csak azt k³v³inja meg feleségtől, amiből *Á* szirmazik. Tanulmányozzák a férjek Krisztus szavait, de nem azért, hogy megtudják, milyen t³k³letesen kell a feleségnek engedelmeskednie, hanem hogy miként saját³thatják el Krisztus lel³letét, *Á*s hogyan tisztulhatnak meg, nemesedhetnek, *Á*s *v*hatnak alkalmassá családjuk vezetése.³[17]

*Á*brahámhoz hasonlóan, az apa a család papját gyűjtse *Á*ssze családját reggel, *Á*s b³zza az *Á*sr gondviselésre. Este az apa vezet³vel dicső³-ts³ Öt, *Á*s k³sz³n³ meg a kapott idásokat. Ez a családi *Á*h³-tat *Á*sszek³tő kapocs lesz - az az idő, amikor Isten *Á* az első hely a családban.[18]

A b³lcs apa időt idoz gyermekeire. A gyermek sokat tanulhat az *ap*t³, p³ld³ul az anya iránti tiszteletet *Á*s szeretetet, az Isten iránti szeretetet, az ima fontosságát, szeretetet más emberek iránt, munkam³dszert, szerénységet, a természet *Á*s az Isten által teremtett dolgok iránti szeretetet. De ha az apa soha sincs otthon, a gyermekek meg vannak fosztva ettől a kiv³lts³gt³ *Á*s *Á*r³mtől.

2. Az anya. Az anyaság az Istennel való

legszorosabb társas viszony lehetőséget kínál a Földön. A trónon ülő királynak nem fontosabb a munkája, mint az anyának. Az anya a család királynője. Formálhatja gyermekei jellemét, hogy alkalmasak lehessenek a magasabb rendű, halhatatlan életre. Egy angyal sem igényelhetne szentebb káldetést; mert e munkát végezve az anya Istennek szolgál... Ismerje fel munkája fontosságát, és állítsa fel Isten egész fegyverzetét, hogy a sátánok ellenállva, ne szabja magát a világ normájához! Munkája erre az életre és az örökkévalóságra szól. [19]

A családban valakinek

viselnie kell a felelősséget a gyermekek jelleméről. Nevelésüket nem lehet a véletlenre vagy másokra bízni, mert senki sem táplál olyan örököszt a gyermekek iránt, mint a szülő. Isten azzal a képességgel teremtette az anyát, hogy a gyermeket a saját testében hordja, táplálja, gondozza és szeresse. Az anya páratlan kiváltsága - kivéve, ha egyedülálló szülő [20], vagy egyből súlyos anyagi terhek gátolják ebben -, hogy ha akar, egész nap gyermekeivel lehet, és a Teremtővel együttműködve formálhatja jellemüket az örökkévalóságra.

Valakinek ebben a kapcsolatban a család

életvitájának kell tekintenie... A huszadik században az anyaság és feleség hivatásának vállalása mesébe illően ritka, és nagy erőpróbára. Elpazarolt erőfeszítés? Híjítlan feladat? Mátatlan rabszolgaság? Nem, a legizgalmasabb lehetőség az áradat megfordítására, az emberek megmentésére, a tártónelem befolyásolására, valami olyannak a végzésére, ami egyre tárgabb körben érezhető és hallható lesz. [21]

Az 3testamentumi időkben a

nőv rájviden jellemezte az azt viselő személyt. Őva a bűnbeesés után kapta nevet (1Móz 3:20). Mivel ő lett az egész emberiség anyja, neve (hőberő chavv) az "őzőő" szóból (hőberő chaj) származott. Ez a nőv azt a rendővő tiszteletre másolt helyet tákrázi, amelyet őva az emberiség tártónelmében elfoglal.

Mint ahogy a nemzős sem

adám, sem őva egyedül ő kizárólagos joga volt, ugyanőgy szülőnek lenni sem az. Az utóbbi is megosztott felelősség volt. Őgy kell lenni ennek ma is, nemcsak a gyermekek hordásában, hanem nevelésében is. Mindkét szülőnek megvannak a kötelességei, amiket az őr előtt kell teljesíteniük. "Őm az őrnak örökösge, a fiak; az anyamőh győmőlcse jutalom." (Zsolt 127:3)

Á

A gyermekek

1. Az elsőbbség. Az őr és a házastársuk iránti

elkötelezettség mellett a szülő legszentebb felelőssége a világba hozott gyermekek nevelése. Gyermekek árdekeit saját előmenetelük és kényelmük el kell helyezni, nem a gyermekek akartak a világba jönni. A lehető legjobban kell

őket az életben elindítani. Mivel a születés előtti hatások döntően befolyásolják az ember lelki, szellemi és fizikai egészségét, a gyermek jásztól kezdve a születése előtt mindent meg kell tenni.[22]

2. Szeretet. A szülő szeretetének feltétel nélkül kell lennie. Még ha nem is talál soha teljes viszonyra, a gyermekeknek szükségük van a szeretetre, hogy feladatukra az egészségre megfelelő képet kapjanak, és életük végéig örömeileg egészségesek legyenek. Azok a gyermekek, akiknek harcolni kell a szeretettel, vagy akik háttérbe szorítva, nem érzik magukat fontosnak, megpróbálják nemkívánatos viselkedéssel elnyerni szüleik szeretetét, és ez a viselkedés inkább káros szokásokkal jár.[23]

Azok a gyermekek, akik biztosak szüleik szeretetében, mások felé is szeretettel fordulnak. Meg lehet tanítani őket adni és elfogadni, valamint arra, hogy nemcsak önmagukat kellene. Ahogy a gyermekek fejlődnek, megtanulhatják Istent dicsőíteni.

3. Odaszentelés. A keresztyén szülők a lehető legkorábban szenteljük gyermekeiket Isten szolgálatára. A hetedik napot ünneplő adventista gyülekezetek ennek a felajánlásnak egyszerű szertartással adnak keretet. Ilyenkor a szülők a gyülekezet előtt imában Istennek ajánlják gyermekeiket, ahogy Jézus és Mária is bemutatta a gyermek Jézust a templomban (Lk 2:22:30). Ezzel a gyermek a nagy lelki család részét kezdi el az életét. A gyülekezet tagjai részt vesznek a gyermek társadalmi és lelki nevelésében, mert ő is Isten gyermeke és Krisztus testének tagja.

Ezen az istentiszteleten a szülők megfogadják, miszerint a gyermeket az Őr Angéla tanítja, hogy Isten képmása kiformálódjon benne. E cél elérése érdekében gyermekeiket rendszeresen elviszik a szombatiskolába és az istentiszteletre, hogy a kicsinyek már életük hajnalán Krisztus testének részévé váljanak. Amikor a gyermek eléri az iskolás kort, a szülők és a gyülekezet tagjai mindent megtesznek azért, hogy olyan keresztyén iskolába járasson, amely továbbfejleszti a gyermek szeretetét az Őr iránt.

4. Elláthatóság. A szülők lelki oktatása folyamatos hatással jár jelen van a gyermek életének minden szakaszában. "Gyakorold ezekben a te fiadat, és szíj ezekről, amikor a te házában állsz, vagy amikor áton jár, és amikor lefekszel, és amikor felkelsz. És kázz azokat a te kezredre jegyél, és legyenek homlokukra a te szemeid kázz. És árd fel azokat a te házádnak ajtófeleire, és a te kapuidra." (5Máz 6:7-9; 11:18)

Az otthon egészségügyi befolyást gyakorol a gyermekre. A szülők nemcsak a családi háttérrel, hanem a lelkiséget; fontos ezen kívül a Krisztus iránti színtelen megnyilatkozás gyakorlati hit, aminek meg kell nyilvánulnia életvitelükben,

Itt látható az ábra, sőt otthonuk dőlt-és-tálcában is. Isten szerető szülőket valamilyen megismerés előtt fontos, hogy a gyermek keresztényi fejlődéséhez.

5. Az engedelmisség

megtanulása. Ez tanítás

a gyermeket az őtőlnek márdja szerint; még amikor megvándorol is, el nem távozik attól. (Pál 22:6) Mivel jár ez a tanítás? A fegyelmezés sokkal több, mint bántás. A bántás általában a mártira vonatkozik, márt a fegyelmezés a jótétet érinti. A fegyelmezés olyan dolog, amelyben a szülő oktatja, eligazítja a gyermeket, és példát mutat neki. Ez jelenti a hűség, igazmondás, másoltá nyosság, kávetkezetesség, tártalem, rend, irgalom, bőkezűség és tevékenység fontos elveinek meghatározását.

Ha a gyermekek korán

megtanulják a szüleitől fenntartás nélkül való engedelmisséget, a tekintélytisztelést nem fog nekik problémát jelenteni az életben. De a megtanult engedelmisség márdja is fontos. Az igazi engedelmisség nem azért van, mert megkérhetik azt, hanem belőle fakad. Ennek az engedelmisségnek a titka az őszinteségben rejlik.

Ez az ember, aki pusztán

káveteléstől próbálja megtartani Isten parancsolatait - azért, mert ez kávetelmény, soha nem fogja érezni az engedelmisség iránt. Voltaképpen nem is engedelmeskedik... Az igazi engedelmisség a belső elv megvalósulása. Ennek az engedelmisségnek az indítárája az igazság és az Isten tártványa iránti szeretet. Minden igazi élet magva a Megváltás iránti hűség, amely arra indít, hogy tegyük a jót magunkért a jótért - mert ez tetszik Istennek." [24]

6. Társas élet

formájára és a beszédfélesztésére. A gyermekek a családon belül vagy az emberiség tagjaivá, minden vele járás felelősséggel és kiváltsággal. A társas élet formájára és sorban tanulják meg, hogyan illeszkedjenek be a társadalomba. A beszéd a kázi minden iránylatával az egyik első megnyilatkozás, amelyet a gyermek megtanul. Nagyon kell vigyázni, miként beszélnék a családban, hogy beszédünk Isten jellemét tártvázza. A gyermeknek gyakran kellene olyan vidám szavakat hallania, amelyekkel a család tagjai kávetlenül kifejezik egymás iránti szeretetüket, és dicsőítik Istent.

7. A nemek azonossága. Az otthon az a hely, ahol az egész

család kázi tagjainak egészszéges kázi nhatású a gyermekek megtanulják, hogyan éljenek mint férfiak és nők a társadalomban. A felnőttek megfelelő és illő felvilágosítással tanítsák őket fejlődő nemiségük szepségéről. Az ő kávetelése az is, hogy megadják a gyermekeknek a nemi szerelemtől.

8. Az életcélok

felismerése. Az

otthon alapvető társadalmi feladata, hogy gondoskodjon a család által

elfogadott körteket állsz szehangolásra. A család életformája nem mindig illik össze vallási meggyőződésével. A szülők állítják, hogy ragaszkodnak bizonyos vallási elvekhez, de a gyermekek elpáldaként állított életformájuk talán nem felel meg azoknak az elveknek. Fontos, hogy a szülők következetesek legyenek.

A kibővült család. Az Isten szándéka szerinti házasság zárt kör; de a család nem. A gyorsan változó társadalomban ritkán találkoznak olyan nagy családokkal, ahol nagyszülők, testvérek és unokatestvérek ugyanabban a házban laknak. Azokon, akiknek messze vannak a rokonaik, vagy nincsenek rokonaik, a gyülekezet, ez a nagy család segít, hogy érezzék a közeget, és valahová tartozásukat. Egyedülálló szülők is otthon érezhetik magukat itt, ahol szeretettel és gyengéd gondval nevelhetik gyermekeiket. És a gyülekezet adhat olyan feladatokat, amelyeket az otthonukban meg sem ismerhettek.

A gyülekezet idős tagjai iránti szeretetünk kereszti a gyermekek tiszteletet tanulhatnak. Az időseket pedig rármel állíthati el, hogy van egy kisgyerek, akit szerethetnek. "Évszázadokig és megőrzésed semig se hagyj el engem, Isten, hogy hirdessem a te karodat a nemzeteknek, és minden következendőnek a te nagy tetteidet." (Zsolt 71:18)

Istennek kövélő gondja van az idősekre. Ezt mondja: "Éljen szep kes korona a véség, az igazágnak útjában állítatik" (Páld 16:3), és "Évszázadokig én vagyok az, és megőrzésed setekig én visellek; én teremtetem, és én hordozom, én viselem, és megszabadtom" (Ésa 46:4).

Az egyedülálló is megtalálhatják a helyüket a gyülekezetben, ahol szeretik és becsben tartják őket, ahol ők is szeretetet adhatnak, és a munkában osztozhatnak. A gyülekezet szolgálataiból megérezhetik, hogy Istennek gondja van rájuk: "Érrekkával szeretettel szerettelek téged, azért terjesztetem rád az én irgalmasságot" (Jer 31:3).

"Éztiszta... istentisztelet" vágunk akkor is, ha nagy gondot fordítunk az énséget szenvedőkre (Jak 1:27; 2Máz 22:22; 5Máz 24:17; 26:12; Páld 23:10; Ésa 1:17). A gyülekezeti családnak kövélő lehetőség, hogy menedéket, védelmet nyújtson azoknak, akiknek nincs családjuk; olyan helyet, ahova tartozhatnak. Ez a munka a gyülekezet minden tagját abba a kövélő egységbe vonhatja, amely Jézus szavai szerint a keresztnyiség jele (Jn 17:20-23).

Á

Fordulópont

Mivel az egyház az Isten a
társadalom lelke a család, a keresztény család eszköze arra, hogy tagjait
megnyerje és megtartsa az Őrszolgálatra. Az Ős "testamentum legutolsó" versei
megjövendölik, mi történik az Ős visszajövetele előtt: "Ézra, Ős elküldöm néktek
III. Őst, a prófétát, mielőtt eljő az Ősnek nagy és féltelmetes napja. És az atyjai
szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyjaihoz" (Mal 4:5-6). Bár ma
sok kényszerítőerő megpróbálja kiszakítani a tagokat a családból, Isten arra
szólítja fel a családokat, hogy Őjra egyesüljenek, szilárdítsák az Ősséget
alkossanak; forduljon meg a helyzet, legyen gyűlés. Az Isten hívására
pozitívan reagáló családok olyan erőt kapnak, amely megmutatja, milyen az igazi
kereszténység. Az ilyen családokból Ősszövetődő gyülekezetek fejlődni fognak;
fiataljaik nem mennek el. Ezek a gyülekezetek világos kőpet adnak Istenről a
világnak.

Á

Lébjegyzet

1.

Á

Vá. White: Előtte az Őlet, 15. oldal

2.

Á

A. W. Spalding, Makers of the Home (Mountain View, CA; Pacific Press, 1928), 58. oldal

3.

Â

Hogy Ádám volt felelős ezért a bolygókért, ez nyilvánvaló, mert Isten tőle kérte számon a bűnt, bár nem ő vétkezett először (1Móz 3:9). Az Ószövetség is, amikor összehasonlítja a kőt az "Ádám"-ot, az első Ádámot teszi felelősé a bűnbeesésért és a halálért (Róm 5:12; 1Kor 15:22; v. White: A nagy közzelem, 575. oldal).

4.

Â

„Isten maga adott társat Ádámnak. Ő szerzett neki az „ézsák-tőrsat” - megfelelő segőt, hozzá szabott társat, aki egy lehetett vele szeretetben és megértésben. Isten avát egy bordájából teremtette, amelyet Ádám oldalából vett ki, jelezve, hogy nem uralhatta fejként Ádámot, nem taposhatta ljjbal, mint alsóbbrendűt, hanem mellette kellett állnia, mint vele egyenlő, akit Ádám szeret és véd.” (White: Pátriárkák és próféták, 20. oldal)

5.

Â

A házasság szétválásával kapcsolatban
lásd "Marriage as Covenant" in *Covenant and Marriage: Partnership and
Commitment (Leader's Notebook)* (Nashville, TN, Family Ministry
Department, Sunday School Board of the Southern Baptist Convention, 1987),
51-60. oldal

6.

Â

Lásd *SDA Church Manual*, 150-151. oldal; F. M.
Wilcox, "Marrying Unbelievers", *Review and Herald*, 1914. július 2.,
9-10. oldal; G. B. Thomson, "Marrying Unbelievers: Can Two Walk Together,
Except They Be Agreed?" *Review and Herald*, 1941. július 31., 2.,
12-14. oldal; F. M. Wilcox, "The Marriage Relationship, Following the Divine
Order", *Review and Herald*, 1944. május 4., 1-4. oldal; White, *Testimonies*,
4/503-508. oldal

7.

Â

Walter Trobisch, I Married You (New York, N. Y.; Harper and Row, 1971), 18. oldal

8.

Â

Ed Wheat, Love Life for Every Married Couple (Ground Rapids: Zondervan, 1980), 72. oldal

9.

Â

I. m., 62. oldal

10.

Â

White: Patriarkák és próféták, 32-33. oldal

11.

Â

Lásd még White: Válaszd az Őletet, 24. oldal; White, Messages to Young People (Nashville TE, Southern Pub., Assn., 1930), 451. oldal

12.

Â

Lásd még White: Patriarkák és próféták, 113,

167, 297. oldal; White, Spiritual Gifts, 3/104-105. oldal; 4a/86. oldal

13.

Â

Wheat, Love Life for Every Married Couple, 202. oldal.
LÃ;sd mÃ©g â€žThe Divorce Court or the Cross", in Roy Hession, Forgotten Factors... An Aid to Deeper Repentance of the Forgotten Factors of Sexual Misbehavior (Fort Washington, PA; Christian Literature Crusade, 1976); Wheat, â€žHow to Save Your Marriage Alone", in Love Life; and Gray Chapman, Hope for the Separated: Wounded Marriages Can Be Healed (Chicago, Moody Press, 1982)

14.

Â

SDA Church Manual, 175. oldal

15.

Â

Lásd Hession, Forgotten Factors. Ez a kiváló könyv, amely segít a vétkezőknek, hogy megbánják bűneiket, és a szerető Istennel bocsánatra találjanak, és valószínűleg megújítja az erkölcsi életüket még inkább vonatkozásait.

16.

Â

White, Testimonies, 1/307. Ezt is írja:
"Nekünk, asszonyoknak, nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten a férfiakat rendelt bennünket. Ő a fej, és a mi vágyaink, nőzeteinknek és a szívünknek meg kell egyeznie az akcióval, ha lehet. Ha nem egyezik, Isten Igéje szerint az elsőbbséget a férfiaknak kell megadni, ha nem lelkiismereti dologról van szó. Engednünk kell a fejnek." E. G. White, 5. számú levél 1861-ből.

17.

Â

Larry Christenson, The Christian Family (Minneapolis, MN; Bethany Fellowship, 1970)

18.

Â

Â–tletek arról, hogyan lehet Â©lÂ©nk csalÂ©di Â©hÂ©tatot tartani, lÂ©sd John and Millie Youngberg, Heart Tuning A Guide to Better Family Worship (Washington, D. C.; Review and Herald, 1985); Christenson, The Christian Family, 157-159. oldal

19.

Â

White, The Adventist Home, 231-232. oldal

20.

Â

Azok a szülők, akiknek más gondjaira kell bízniük a gyermeküket, olyan embert válasszanak, akinek az értékéhez hasonló az értékrendjük, hogy teljesen egyet tudjanak működtetni a gyermek nevelésében az "Ész... intése" és szeretete szerint. Azonban a szülőknek jól meg kell figyelniük azokat a gyermekeket, akikkel gyermekük együtt lesz. Akarják-e, hogy gyermekük olyan legyen, mint azok a gyermekek? A gyermekek nagyon sokat, nagyon gyorsan és nagyon kitartóan tanulnak. A gyermek gondozásának minden vonatkozásait lelkiismeretesen meg kell vizsgálni.

21.

Â

Edith Schaefer, What is a Family? (Old Tappan, N. J.; Fleming H. Revell Co., 1975), 47. oldal

22.

Â

Lásd White: Jézus élete, 432. oldal; White, The Adventist Home, 255-259. oldal

23.

Á

Lásd Gary Smalley and John Trent, *The Blessing* (Nashville, Thomas Nelson Publishers, 1986). A szerzők gondosan leírják, hogy a szülők feltétel nélküli szeretete vagy annak elmulasztása hogyan lehet a fejlődő gyermek érzelmi és lelki jólétének kulcsa.

24.

Á

White: Krisztus példázata, 60. oldal